

[Halvgaard.]

slippe det helt store papirusseruhyre løs så la reorganiseringen på Roskilde universitetscenter skal nok lægge en alvorlig dæmper på diverse råds og nævns lyst til at gøre forsøg på at løbe om hjørner med de danske skatteborgere.

Vi er i fremskridtspartiet fuldt på det rene med, at dette opgør med de højere uddannelsesinstitutioners selvrådighed, som vi finder at, tiden er moden til, og som en del af vore allierede allerede har taget, er så afgørende, at det er vor agt efter lovforslagets vedtagelse at arbejde for, at lovforslaget inden stadfæstelsen bekræftes ved en folkeafstemning.

Fremskridtspartiet er fuldstændig overbevist om, at store dele af den danske vælgerbefolkning er enig med os i, at den nuværende politisering på de højere læreanstalter skal bringes til ophør, og at den energi, som dele af indvånerne på disse institutioner har, skal bruges til mere nyttige og gavnlige formål. Beretningerne om f. eks. uværdige afstemninger i de styrende organer om studieordninger, eksamenskrav, læreransættelser og forskning er nået viden om, ja langt ud over Danmarks grænser, til stor skade for vore universiteters og læreanstalters omdømme.

Vi må bringe dette til ophør ved at gå til ondets rod og foretage en radikal ændring af den gældende styrelseslov. I de kommende år, hvor der for at bringe uddannelserne ind i mere erhvervsrettede baner skal foretages omfattende strukturændringer og effektiviseringer på de højere uddannelsesinstitutioner, kan vi ikke tillade os at gøre dette afhængigt af falsk tillid til, at ledelsen på de enkelte højere læreanstalter med gode ord vil kunne besnækkes til at tage fornuftige landsplanmæssige hensyn i en kapacitetsindskrænkingsperiode. Dette problem løser fremskridtspartiets forslag enkelt og praktisk ved at slå fast, at undervisningsministeren i samarbejde med folketinget, ganske som en administrerende direktør i samarbejde med sin bestyrelse, har retten til at lede og fordele arbejdet.

Lad mig til slut gå tilbage til undervisningsministerens forslag og spørge, om det virkelig kan være sandt, at de sølle 6 punkter er alt, hvad ministeren mener er nødvendigt. Er det virkelig sandt, at undervis-

ningsministeren ikke har overvejet at om- og nyformulere regler i tilknytning til stillingsbesættelser og forskning på de højere uddannelsesinstitutioner? Er det virkelig sandt, at undervisningsministeren ikke i forbindelse med f. eks. Roskilde-affæren har fundet formuleringen af § 37 for vag?

Hvis ministeren og ministeriet har gjort sig sådanne overvejelser, så lad os få forslagene på bordet så hurtigt som overhovedet muligt, og lad være med at komme listende med dem under hektisk udvalgsarbejde senere hen.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Venstres ordfører lagde jo nærmest op til et helt nyt styrelseslovforslag. Hverken regeringens forslag eller for den sags skyld det forslag, venstre selv havde lagt navn til, var godt nok, og det kan man så undre sig over. Jeg skal her i dag nøjes med at hæfte mig ved slutbemærkningen, som i modsætning til talens indhold lagde op til, at der skulle snakkes om tingene. Det er jeg enig i, og det håber jeg vi kan komme i gang med.

Jeg var stort set fuldstændig enig med fru Lone Dybkjær i bemærkningerne, og jeg takker for tilslutningen til en lang række af punkterne. Jeg kan vedrørende punkt 2 bekræfte, at der heri ligger, at det skal foregå ud fra en overordnet planlægning. Vedrørende punkt 3, om det nu virkelig lykkedes at skabe den fornødne mindretalsbeskyttelse, dér forstod jeg også godt, at fru Lone Dybkjær kunne blive usikker, når hun læste bemærkningerne fra de sidste behandlinger, og hr. Morten Lange var også inde på, at det kunne være vanskeligt overhovedet at lave systemer, som ikke på den ene eller på den anden måde kunne omgås. Jeg mener, dette system er en højere grad af sikring end det system, vi tidligere havde.

Så foreslog den radikale ordfører også, at der burde nedsættes et mindre udvalg, som kunne oprettes på forskellig vis, og fru Lone Dybkjær gav den begrundelse, at det ville være nødvendigt, hvis man skulle ind i grundigere overvejelser. Jeg er enig i, at hvis det ikke er muligt at acceptere en løsning som foreslået i punkt 5, hvor der virkelig er tale om et forslag, som ikke dybt griber ind i institutionerne, men som prøver at løse nogle af de problemer, vi undervejs i arbejdet med styrelsesloven har haft oppe,